

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutam ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt., félévre 3 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.

Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felelős szerkesztő:

Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: szerdán este és szombaton este.

Szerkesztőség: Kigyó-utca 9. sz. Kiadóhivatal: Szt.-István-tér 1. sz.

Hirdetések helyenként 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr.

A katolikus társadalomhoz.

A legőszintébb hazafiai érzelem és a mi szent vallásunk s egyházunk ügyeért buzgó tisztá lelkesedés készítet minket arra, hogy a következőknek elmondása által a katolikus egyházi és világi közönség előtt szívünket egész őszinteséggel s a kellő tisztelettel feltárjuk.

A katholicizmus jelen helyzete Magyarországon valóban elszomorító. Minden oldalról cselvetéseknek, támadásoknak kitéve, nap-nap után a legméltatlanabb sértéseket és keserű megaláztatásokat kénytelen elszenvedni. És általában azt tapasztaljuk, hogy a keresztény felfogás egyre inkább tünedezik, s hogy a keresztény dogmákat és erkölestörvényeket a közélet teréről leszorítják, sőt még gúny tárgyává is teszik. Maga az ország törvényhozása és kormányzata a vallási közömbösség álláspontját foglalja el, s szövetségben a judaico-szabaddóművészség keresztényellenes ligájával már eddig is érzékeny sebeket ütött keresztény hittünkön, vallásos érzelmeinken, s újabb megrendszabályozással és jogfosztogatásokkal fenyegetőzik.

Evek óta aggodalommal látta ezt a veszedelmet minden igaz keresztény, a ki a vallásosságát nemcsak ajkain, hanem a szívében is hordozza s a külső cselekedeteiben is érvényre juttatni törekszik. Nem is maradt el ezeknek feljajdulása. A hosszú évek mulasztásai következtében valósággal elaltatott katolikusokat felbresztetni, vallásuknak, egyházuknak védelmére sorakoztatni, a keresztényellenes iránynak pusztításait megakadályozni: ez lett a jók jobbainak törekvése. Lelkes katolikus férfiak felhívására ezrével gyűltek egybe a még hívő katolikusok nagygyűlésekre, hitvallást tettek, vezérek után kiáltottak, s különféle üdvös foglalat szóval, írásban azon czélból, hogy keresztény igazainkat biztosítsa lásuk, s vallásunkat békében követhessük: ezt a jelszót igekeztük terjesztetni, megértetni, megvalósítani. A kereszténységnek látható feje és a magyar püspöki kar ismételt buzdító nyilatkozataikkal ismerték el, hogy a helyes irányt választottuk. Az ország primása is a budapesti katolikus nagygyűlésen fennen lobogtatta a katolikus sorakozásnak zászlaját, s buzdító szavai sok ezrek szívében visszhangra találtak.

Az első nyilvános hitvallomások után csakhamar a gyakorlati élet sürgető intézkedéseire volt szükség. Ha elkerülhetetlennek lejeztetett a politikai téren való tevékenység, akkor ezt nem is volt szabad tovább halasztani. A tetteknek férfiai megadták erre a kellő alkalmat.

Magyarország jelen közjogi helyzetét alapul elfogadva, a politikai élet egyéb égetőbb kérdéseire nézve világos tételekben jelezték a törekvéseknek részleteit: visszaállítani a társadalomnak keresztény jellegét, visszavezetni az állam törvényhozását és kormányzatát Istenhez, a közéletet a kereszténység elveire fektetni, s a nép vallás-erkölsi érdekeinek megvédése mellett az anyagi megélhetésnek feltételeit is biztosítani. Mindaz, amit a „Néppárt“ elnevezéssel alakult politikai sorakozás programja gyanánt kimondott, a keresztény elveknek teljesen megfelel, ezekkel semmiben sem ellenkezik.

Nagyon természetes, hogy azok a férfiak és polgárok, kik a politikai pártalakítás nehéz munkáját végezték, s a keresztény zászlóval a kezükben a hazának népeit csatlakozásra szólították, abban a reményben voltak, hogy ha bár nem egy csapásra, de végre is annál biztosabban köréjük fognak csoportosulni a keresztény egyházi és világi rendjének összes tényezői. És e remény azon körülménynél fogva is jogosultnak látszott, hogy a

néppártot keletkezése első percétől kezdve a kereszténység elleneségei a leghevesebb támadásokkal illették. A jelenlegi kormány és pártja, a szabaddóművesek és zsidók s az ezeknek kezében levő újságok a néppárt ellen fordultak s ennek első térfoglalását lehetetlenné tenni törekedtek.

De törekvéseik hajótörést szenvedtek, mert, mint azt az 1896-ik évi országos képviselő-választások megbizonyítják, mind az egyházi, mind a világi férfiak olyan lelkesedéssel sorakoztak a kibontott zászló alá, hogy a néppárt — a mi a parlamentarizmus történetében csaknem példa nélkül áll — keletkezése után alig másfél évre, körülbelül 100 helyütt volt képes jelöltet állítani s ha a hallatlan, mindenki által ismert furlang és erőszak meg nem gátolja, legalább 50 képviselővel vonult volna be az országházba.

És ez az általános lelkesedés, hála Istennek, nemcsak nem csökkent, de folyton növekszik.

Már azonban akkor is, tudniillik az általános választások ideje alatt, sőt előbb és később is, azt tapasztaltuk, hogy félreértések, apprehenziók miatt, a régibb politikai pártokkal fennállott viszonynál fogva, részben sértett hiuság, személyes tekintetek és mellékérdekek okából némelyek, kikre a néppárt számított, idegenkedéssel félreállottak, vagy nyílt ellenségek gyanánt ellene fordultak. Sőt még az egyháziak körében is találtak egyeseket, a kik leginkább rut ambició, stréberség és irigykedés folytán az egyházellenes irány rombolásainak tetlen szemlélőjévé, vagy éppen a keresztény törekvések egyenes ke-rekkötőivé váltak. A mi azelőtt — úgy látszik — közegyetérrésszel szükségesnek ismertetett el, t. i. a keresztényeknek sorakozása a politikai téren is, azt némelyek egyszerűre oda módosították, hogy nem szabad a vallási és egyházi érdekek védelmét egy politikai pártnak monopoliumává tenni! Ez lett az újabb jelszó, kiadva azok által, kik a katolikus érdekekért való határozott küzdelmet a maguk egyéni szempontjából nem tartották czél szerűnek. Mert hogy az illetőknek erre tárgyi okaik lehettek volna, azt a pápának, a püspöki karnak a sorakozására és küzdelemre buzdító felhívása után körülbelül kizártnak kell tekinteniünk.

Található-e ugyanis a néppárt programjában olyan valami, a mi keresztény felfogással, a katolikus tannal ellenkeznék? Nem inkább arra mutat-e minden egyes pont, hogy a néppártnak első és legfőbb törekvése a keresztény elvek alapján a népnek erkölsi és anyagi javait, boldogulását elősegíteni, a multnak elkövetett mulasztásokat, a kereszténységen ejtett sérelmeket jóvátenni és kiigazítani? Hol van itt az a monopolizálás, melyet a néppártnak szemére vetnek? Van-e akadályozva csak egy igaz keresztény is abban, hogy a néppárt körében elvi okokból helyet ne foglalhasson? Elégségesek-e a személyi okok, versengések, a néppárthoz eddig csatlakozottaknak, talán a néppárti képviselőknek esetleg egyéni fogyatkozásaira való hivatkozás? Komolynak vehető-e az a kifogás, hogy a néppárti program főpontjára, a revizióra nem most, hanem csak határozatlan számú évek után kell törekednünk? Vagy igazolta-e a tapasztalat azoknak eljárását, kik mindig és mindenben az események nyugodt bevárását s az engedélyeséget hangoztatták és követték meg a parlamentben is? A protestánsoknak és izraelitáknak következetesen erélyes, követelő hangja, erőszakoskodó fellépése és fenyegető magatartása nem bizonyult-e az idők folyamán hathatósabb eszközöknek politikai sikereknek kivívására, jogok elnyerésére, előnyök bizto-

sítására? És a jelen idők legújabb kérdéseinek mai állapota, az autonómia, a kongrua, a katolikus alapok ügye nem éppen azt mutatja-e, hogy itt nem hallgatásra és engedékeny passzivitásra, hanem térfias, erős s ha kell jogokat követelő akcióra van szükség?

A néppárt ellen való előítéletek, ferdtések és szántsándekeos állásfoglalás természetesen csak késlelteti azt a győzelmet, melyet a néppárt elérni óhajt és a melyet a passzivitásban panaszkodó, kritizáló papok és világiak hangzatos frázisoképpen és jámbor óhajtás gyanánt szintén emlegetnek, de örökös halogatásuk, alkudozásuk s az ellenséggel való egyenes összejátszásukból ítélve, komolyan soha sem akarhattak. Sőt azt merjük állítani, hogy a kívánt győzelem egyáltalán el fog maradni, ha a néppárt mint politikai párt ellen, de tulajdonképpen a néppártnak semmiben sem kifogásolható keresztény programja ellen való korteskedés és tüntetés még az egyházi férfiak körében is tért foglalna.

És ez azon magasabb tekintet, mely miatt a néppártnak egyes papok részéről való elhanyagolását, vagy éppen nyílt megátamadtatását egykedvűen nézni, s ez által azt mintegy jogosultnak elismerni semmi szín alatt sem tartjuk megengedhetőnek. Mert midőn a néppárt az ország népét felkeresi, gyűléseiben és a képviselőházban is mindenkor a keresztény elveket hangoztatja s azoknak gyakorlati alkalmazását sürgeti, egyuttal misztizót teljesíti, hogy a keresztény lelkiismeretek felébredjenek, a keresztény élet felpezsdülése által a vallási és polgári kötelességek tudata is élénkebb legyen. Tehát épen ezen pontnál a néppárt lényegesen érinti azt az egész lelkesi tevékenységet, melytől első sorban várjuk az ügyeknek jobbrafordulását, annál is inkább, mert minden papnak, sőt még a világiaknak is tudniuk kell, hogy az egyház jogait az országban kobozták el, azokat tehát csakis ott lehet vissza-vívni s így okvetlenül szükséges, hogy — a többi pártok hallgatván róla — legyen ott egy olyan párt, mely ezt a revindikációt zászlajára írta, úgy, hogy ez a párt, vagyis a néppárt, a katolikus egyház megnyirbált jogai visszaszerzésének egyedül való eszköze jelenleg hazánkban, épen úgy, mint általában a vallásos meggyőződés öre és ébresztője az állami és társadalmi hitetlenség terjesztése és terjedésével szemben.

Ily körülmények között csak káros következményekkel járhat az, ha a néppárt keresztény akcióját épen egy-egy pap hideg magatartása vagy ellenséges indulata teszi itt-ott lehetlenné. Mert azt csak mégis botránynak kell bélyegeznünk, mikor a történetek s történők után a papok körében akadnak egyesek, kik a kárhozatosnak bizonyult „szabadelvű” rendszer támogatására vállalkoznak, az ezen rendszer fentartását ígérő képviselők megválasztását elősegítik vagy épen maguk „szabadelvű párti” programmal lépnek fel, s az egyház nyílt ellenségeinek táborában, klubjaiban szerepet visznek. Valamint azt sem tekinthetjük a mai viszonyok közt illendőnek és paphoz méltó eljárásnak, midőn katolikus papok a néppárt jelöltjei ellen korteskednek, ellenjelöltet felállítanak s habár „pártonkívüli” vagy egyéb programmal, az annyira kényes helyzetet még jobban elmérgesíteni, a keresztény nép közt a zavart növelni vállalkoznak.

Tudjuk mi nagyon jól, hogy az egyházat, ennek ügyét és jogait egy politikai párthoz odakötni nem is szükséges, nem is tanácsos, de itt mégis nem egyedül erről a különbözetről van szó. Itt egy oly párttal van dolgunk, melynek első és utolsó szava a kereszténység, mely összes politikai törekvéseit egyedül a keresztény tan és törvény szerint kívánja irányítani. A néppárt nem kísérletezni akar a néppel, hanem a kétezer éves tapasztalat által helyesnek bizonyult szerrel óhajtja orvosolni az erkölcsi és anyagi bajokat, s megtenni mindent, ami az elpogányosodásnak induló társadalom ujjaszületésére szükséges. S még akkor sem illenek e pártot egyházi részről bármiképpen is támadni, ha közjogi vagy közgazdasági politikája vitatható vagy hiányos lenne, miután programjának egyházipolitikai részét lehetetlen, hogy a papság ne helyeselje s a vallási és lelkiismereti ügyek rendezésével a netalán fenforgó egyéb politikai nehézségek is könnyebben elháríthatók vagy elviselhetőek lennének. És különben is a többi részletes kérdések, a kereszténység örök elveinek alapján álló párt kebelében belül megbeszélve, mérlegelve egyre jobban kifejthetők és a szükséghez képest tökéletesíthetők.

Hogy mi ezen véleményünknek és meggyőződésünknek ekképpen kifejezését adtunk, arra kiváltképpen egy oly különleges eset kényszerít, melynek a legutóbbi napokban (többen ott levén közülnk) közvetlen szemlélti voltunk.

Értjük a trencsénmegyei várnai képviselőválasztást.

Ezen kerületben, már két alkalommal, a szabadelvűpárti jelölttel szemben a néppártnak is meg volt a saját jelöltje, egy nyitraegyházmegyei áldozárnak, kis-szemináriumi előljárónak, derék és művelt papnak személyében. Sikerült is neki ama szegény tót nép közt a ragaszkodást, valamint a kath. közügy iránti érdeklődést fölkelteni. Nagy segítségére volt ebben a kerületbeli katolikus papság, melynek egyetlen vigasza a szegény népek vallásossága és békés, engedelmes magaviselete. Már két ízben vállaltotta meg a „szabadelvű” tábor a néppárti jelöltnek győzelmeit; és mikor egész bizonyos lett, hogy ott csakis a néppárt van többségben, a szabadelvű párt nem is tett újabb kísérletet, hanem szerzett a maga céljaira egy papot, a ki „pártonkívüli” minőségben ugyan, de a kormánypárt teljes támogatása mellett, a keresztény néppártnak győzelmét újolag — ezuttal harmadszor — meghiúsította.

Mi erről az esetről nem szóbeszéd után, hanem — ismételjünk — a saját észleleteink alapján, őszinte katolikus férfiak módjára, komolyan és önértetesen a következtetést vagyunk bátrák kijelenteni.

Nem volt szabad és illendő dolog egy papnak (katolikus világinak sem lett volna szabad) egy másik katolikus pappal szemben jelölt gyanánt fellépnie, mikor ez néppárti zászló alatt az illető választó kerület népét ismételten bejárta; a maga buzditó szavaival és személyes jó tulajdonaival magának és a jó ügynek megnyerte; mikor ő már régóta a jó ügyért sokat fáradozott s bizonyára anyagi áldozatokat is hozott.

Nem volt szabad és illendő dolog egy paptól és egyházi méltóságban levőtől, az összetartó katolikus hívek legyőzése céljából, zsidók, liberális hivatalnokok, obskurus községi jegyzők, s pénzrel elcsábított némely katolikus segélyt igénybe venni, a kerület kath. népét zavarba hozni, s az ottani kath. lelkészeket úgy egyéni érzelmeikben, mint hivatalos szerepükben oly érzékenyen megsérteni és az ellenfél előtt guny tárgyává tenni.

De nem volt ez megdönthető különösen lelkipásztori szempontból. Mit fog gondolni az a szegény katolikus hívő nép, mely már két ízben meg lett fosztva alkotmányadta jogától, s mégis kitartott, csak hogy a hite és lelkeszei által kijelölt irányban adhassa le szavazatát, mit fog gondolni, hogy most, harmadszor egy aranykeresztes kanonok akadályozza meg dicseérendő törekvéseit? Mit fog gondolni erről az utóbbiról; mit fog tartani lelkészeiről, kik neki a néppártot ajánlották? Nem inog-e meg benne a hit, a bizalom, s a papság iránt való gyermeki tisztelete? Nem tit-e tanyát szívében a kétely, mikor a papságot így két táborban, két ellenséges táborban egymás ellen küzdeni látja? Nem botránkozik-e meg akkor, midőn látja, hogy egy katolikus pap zsidók, a hirhedt liberálisok kíséretében kortesuttra indul?

Igen sőtét képet rajzolnak élénk a fenti kérdésekre adható válaszok. Nem csoda, ha a legjobb nép ily körülmények közt elveszti hitét, a tekintély iránt való tiszteletét; sőt azt tartanók velőságos csodának, ha a nép nem lenne ezek után szocialista, anarchista és nem adna kifejezést az egyház és haza ellen érzett gyűlöletének. Hogy a nép ily esetek ismétlődése után teljesen eldobja magától a törvényt, azt nem tartjuk jogosnak, de teljesen értjük s azt véljük, hogy ezért mindazok felelősek, akikre a népnek vezetése, gondozása kiváltképpen tartozik.

Felhívjuk tehát és a jó ügynek érdekében esdve kérjük a katolikus társadalomnak összes egyházi és világi tényezőit, méltassák szives figyelmükre a fentebb jelzett sajnos jelenségeket és hassanak oda, kiki a maga körében, hogy a keresztény katolikus nép hasonló botránnyoktól megóva legyen. Nem pártérdek szól belőlünk, hanem csak azt hangsúlyozzuk, a mit a keresztény tisztességre, a vallásos nép érületére való kötelességet tekintet, egyházi részről pedig a fegyelemnek és a lelkesi eredményes működésnek szempontjai okvetlenül megkívánanak. A kereszténységnek szolgálatában állván, s az ország népének érdekeit a keresztény elvektől áthatott törvényhozási és kormányzati intézkedésekkel akarván elősegíteni, méltán reméljük, hogy a néppártot egyháziak úgy mint a világiak, jóakarattal támogatni és ez által diadalát biztosítani fogják.

Budapestben, 1898. február 28. tartott pártértekezletünkben:

Buzáth Ferenc, pártjegyző.

Molnár János, pártelnök.

Asbóth János,
Farkas József,
Juriss Mihály,
Kálmán Károly,
Kubina József,

Lepsényi Miklós,
Major Ferenc,
Mészényi Pál,
Mócsy Antal,
Páder Rezső,

Rakovszky István,
Szabó István,
Zichy Aladár gróf,
Zichy János gróf,
Zmeskál Zoltán,

országgyűlési képviselők.

Jesen díszlik, a gyepek tartós és sűrű állománya, addig az előbbi hézagok foltok, később a legkülönbözőbb gyomok tanyájává lesznek. — Ily luczernára vagy rétre nem érdemes azután a kaszálást sem koptatni, mert a míg még látható a talajon, az alig képvisel valami értéket, — annyit bizonyára nem, hogy a kaszálás és betakarítás költségét megtérítend.

Takarmánynövényeinket tehát, legyenek azok akár a réten, akár a legelőn, legyen az löhere, luczerna, zabos bükköny vagy csalamádé, egyaránt ápolni kell s ez ápolási munkák egyik legfontosabbika: a trágyázás.

A löhert sokan a talajkiméző növények közé sorolják, mert tarló és gyökmaradványokkal, a talajból kivont nitrogént és káliumot nagy mennyiségben visszaszolgáltatja, bár igaz ez állítás, mindazonáltal visszapatlást a löherrel bevett talaj is igényel s különösen foszfor-savat és meszet. A foszforsavat szuperfoszfát, a meszet mész és gipsz alakjában adjuk — és pedig ha a löher védő növénye, akkor tavasszal a vetés előtt. A gipsz kat. holdanként 2-3 gr. mennyiségben használandó tavasszal s fődolog az, hogy oly időben hintessék el, midőn esőre van kilátás, mert egyébként hatása bizonytalanabb. A meszet ősszel hintjük el és csekély szántás által a talajjal azonnal összekeverjük, vagy pedig elszórjuk tavasszal, de jóval a vetés előtt. Ujabban a szuperfoszfát használják fejtrágya gyanánt, kat. holdanként 2-4 gr. mennyiségben, mely tavasszal lesz elsősorban s jól aláfogaszolva. Nitrogén trágyára a löhernek nincs szüksége, mert az nitrogén szükségletét egyéb forrásból képes fedezni. Kálitrágya homoktalajon jó sikert eredményez.

Luczerna alá — bár a közvetlen istálló trágyázás is elég jó, de a műtrágyák jobb eredményt nyújtanak. Trágyázni feltétlenül kell, mert a luczerna a talajt éppen kihasználja. Egy középterméssel 90 kg. meszet vonunk ki. E tápanyagok tehát visszapatlásra szorulnak és pedig különösen a foszforsavas mész.

A foszforsavat ősszel szuperfoszfát vagy Thomas salak alakjában adjuk. Ha a védő növény ősi rozs, akkor a rozs vetés előtt elszórunk 3 g. Thomas salakot s ezt alászántjuk, ha pedig a védnövény árpa, akkor ősszel szintén elszórunk 2 g. Thomas salakot és még tavasszal a vetés előtt 1 szuperfoszfátot.

A zabos bükköny erős trágyázást kíván, s minél több tápanyaggal bír a talaj, annál jobb termést várhatunk. Itt már nitrogén trágyát is használhatunk, különösen chilisalétromot fejtrágya gyanánt akkor, ha a zabos bükköny fejlődésében hátra maradt volna. A szuperfoszfát hatása itt is szemben áll.

A csalamádéra névze ugyanez áll oly megjegyzéssel, hogy foszfát trágyáknak adandó elsőbbség.

A rétek és legelők műtrágyázása annál is inkább ajánlható, mert egy trágyafélének a talajba való bekebelezése sem sikerülhet rétek és legelőknél úgy, mint a műtrágyáé, s mert ugy a rétek, mint a legelők növényzetének kihasználása s értékesítése több éven át célozthatik.

Réteken és legelőknél a foszfortrágyák alkalmazása a legfontosabb. Ezek mellett homok talajokon a kálii trágyák is használhatók és pedig egymagában, mint foszfortrágyával vegyest: mint kálii foszfát, de az elkülönített elhíntés jobb. Nitrogén trágyát a rétek és legelőknél nem annyira műtrágya, mint inkább komposzt vagy trágyaváló alakjában adunk.

* Sertésvész. Káros községhez tartozó Ödön majorban a sertésvész fellépett.

* Tilalom. Horváth-szlavonországi sertéseknek Verőce vármegye területéről való behozatalát a földmivelségi miniszter megtagadta.

* Állategészségügyi megynkben. A „Földmivelségi Ertesítő”-ben megjelent kimutatás szerint megynkben a következő állatbetegségek fordultak elő: Lép-fene: Aba 1 udvar, Igar 1 udvar. Vesestettség: Alap 1 udvar, Czece 2 udvar. Rühkór: Sárkeresztúr 1 udvar. Sertésvész: Bicske, Ercsi, Felosuth, Moór, Nagy-Láng, Rác-Almás, Szent-Agotha, összesen 7 község.

Márczius 15-ére

szóló jelvények kaphatók

Kaufmann F. papirkereskedésében, Kossuth-utca 5. sz.

KORONAFI KÁROLY,

URI FODRÁSZ,

Székesfejervárott, Nádor-utca 6. sz.

(Saját ház.)

Ajánlja a n. é. uri közönség b. figyelmébe 18 évtől feuaálló, minden kényelemmel berendezett uri fodrász-termet

Ajánlja a mélyen tisztelt hölgyközönség becses figyelmébe legnagyobb raktárát minden színű hajfonatokban a legolcsóbb árakon.

Elvállal mindenféle hajmunkákat, úgy fél, mint egész parókák készítését, a legjobb s legszebb kivitelben.

Legnagyobb raktárt tart bel- és külföldi illatszerekben, fog-, köröm-, hajsz-, ruha- és hajkefékben, mosdó-szappanokban, szájjvizekben, amerikai zivacsokban és mindenféle toilettet cikkekben stb.

Egyedüli raktára az Aqua Circassien hajfestő-víznek, melynek használata után az ősz haj csodálatosan visszanyeri eredeti ifjankori színét és puhaságát.

A szépség emelésére, tökéletesítésére és fenntartására legkifináltabb, teljesen ártalmatlan, vegyíztára és zírmentes készítmény a

Margit-Créme.

Hatása meglepő.

Pár nap alatt szüntet szoplót, májfoltot, pör-senést, pattanást, bőrtkát, (mintessor) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ráncokat és himlő-helyeket, még koros egyéneknek is óda, bájos arczszínt kölcsönöz.

Dr. Mosengeil és Metzger hírneves tanárok az arczon levő ráncokat masszage által tüntetik el. Erre kiválóan alkalmas a Margit Créme. Ha az arczot naponként Margit Crémelle masszírozuk, nem csak a szoplók, májfoltok és egyéb arczisztatlanságok tűnnek el, hanem a ráncok, himlőhelyek és egyéb rendellenességek, melyeket öregsgé gondok, betegség stb. okoztak.

Óvzser a nap és szél befolyása ellen. Nappal is használható.

Nagy tégely 1 frt, kicsi 50 kr.

Margit hőlgypor 60 kr. Margit szappan 35 kr. Margit fegpép (Zahn pasta) 50 kr.

Rosetter hajregenerator az ősz hajnak eredeti színt adja vissza 1 frt.

Hajszőkítő, bármely haját aranyzókére fest. 50 kr és 1 frt.

Tannochinin pomade legjobb hajapoló és növesztő 35 és 50 kr. Világosvái: Bohus-bajuszpedró dé czeg, szép bajus neve'ésére 25 és 30 kr.

Földes Kelemen

Arad, Dékes Ferenc-utca 11. szám.

Laboratorium:

Lázár Vilmos-utca 1. szám.

Bel- és külböni gyógyszerészai és hygienikus különlegességek, kötszerek, toilettet cikkek raktára. Telefon III. szám.

Főraktár Budapesten TÜRÖK JÖZSEF Király-u.

Raktár Székesfejervárott:

P. Ács Albert gyógyszerésznel.

3 forinton felüli rendel-mények birtmentre küldetnek.

Advertisement for SZÁMMER IMRE könyvnyomdaja (gőzerővel) KÖNYVKÖTÉS-ZETE ES LEVÉLBORITÉZ-GYÁRA. Includes text about book printing, typesetting, and contact information for Székesfejervárt.

A ki csip akar lenni, használjon MARGIT CRÉMET, de a betárolással legyen óvatos, kétféle FÖDÉS-FÉLE MARGIT CRÉMET.

Összeállítás a hantifektóval és tükörrel, csak akkor valódi, ha minden lében csipessz tükörre van a szalagja.

A MAUTHNER-féle

hirneves

konyhakerti és * * *

* * * * virágmagvak

sárt és hatóságilag védett csomagokban,

a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

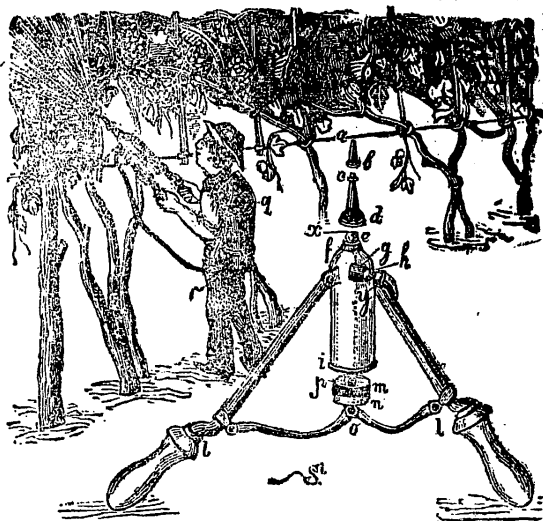
valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben

kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. sz. alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jóállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve ábrával és a Mauthner névvel jelölve, egy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

12 méterre visz.
I EGTARTÓSABB ÉS LEGMUNKABÍROBB.
18 kiténtetésünk közt a bordeauxi nagy díj.

500,000 darab használatban.
Ara vörösfüpputnyonnyal 15 frt.
Mindenféle más permetező is megrendelhető.

ABBÉ CANDEO szab. pádnai permetezője

3 szecréval, 10 évi tartósság. Bármely füpputnyhoz is használható. — Ara tömlővel (füpputny nélkül) 11 frt.

SCHVARCZ JÓSZEF és TÁRSA,

Gép- és szárszám-raktár: Budapest, Váci-körut 26.

kiadóhivatalunkban
Szent-István-tér 1. szám alatt
a legintézményesebb árban.

HIRDETÉSEK
felvételnek

D'WAGNER és TÁRSAJ
EGYESÜLT GYÁRAK
MINT BETÉTI TÁRSASÁG.
BUDAPEST
TINODY-UTCA 3
(a Székesfehérvár melletti mogyósi.)

SZIKVIZGYÁRAK
BERENDEZÉSE és ELLÁTÁSA.
SÖR és BORKIMÉRŐ
és KÉSZÜLÉKEK.
EMONTÓDE
ELEKTRO-GALVANIKUS
FÉMMEZELÉSI
INTEZET.

STEININGER SÁNDOR divat-, vászon- és szőnyeg-üzletében

Székesfehérvár, (Pollák cipésszel szemben)

a tavaszi idényre a legdivatosabb női szövetek, női és gyermek felöltők megérkeztek és azok meglepő olcsó árakért adatnak el.

Vászonneműekben szintén nagy választék.

1 vég vas vászon 30 rófós kitűnő minőség ezelőtt 7 frt 50 kr	most 4 frt — kr.
1 „ kanavász 30 „ „ „ „ 7 frt 50 kr	most 3 frt 80 kr.
1 „ Rumburgi 50 „ „ „ „ 25 frt — kr	most 8 frt 50 kr.

Kérem a tisztelt közönség szives pártfogását, az elismert szolid és jutányos kiszolgálásról már előre is biztosíthatom.

Tisztelettel

STEININGER SÁNDOR.